

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118286440
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6118286440.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., so sídlom Česká republika, Hradec Králové, Eliščino nábřeží 280/23, IČO: 01 435 400, proti žalovanej: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., C. Y. XX/XXX, o zaplatenie 1 107,75 Eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 18Csp/108/2018-68 zo dňa 13. mája 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 18Csp/108/2018-77 zo dňa 14. mája 2019 a č. k. 18Csp/108/2018-103 zo dňa 16. septembra 2019 a č. k. 18Csp/108/2018-122 zo dňa 14. januára 2020, v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti o výroku o nároku na náhradu trov konania, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výroku o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia uvedenom rozsudku, Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 704,14 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (I. výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok). O trovách rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 27,12 % (III. výrok). Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“). V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca sa písomne podanou žalobu zo dňa 19.07.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1 107,75 Eur istiny s prísl. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému žalovaná podala odpor, súd vo veci vytyčil pojednávanie, nedostavil sa žalobca, súd podľa §180CSP pojednával v jeho neprítomnosti. Súd prvej inštancie okrem výsluchu žalovanej, ústnych vydrení právneho zástupcu žalobcu a vyjadrenia zástupkyne žalovanej doplnil dokazovanie oboznámením sa s doručenkou, výpisom z obchodného registra žalobcu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom splátok a úhrad, oznámením o postúpení pohľadávky, predžalobnou výzvou, podacím hárkom, správami o pobyte žalovanej a zistil, že dňa 15.05.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o., Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 571643338 so žalovanou. Na základe predmetnej zmluvy poskytol Provident Financial žalovanej úver vo výške 1 550 Eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver formou pravidelných týždenných splátok v celkovom počte 100, vo výške 23,30 Eur. V úverovej zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 21,50 % a celková výška nákladov 2 329,74 Eur. Žalovaná zaplatila celkovo 442,25 Eur. Spoločnosť Provident Slovakia s.r.o. pohľadávku na žalobcu postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 16.12.2016. Žalovaná namietla aktívnu legitimáciu

žalobcu, nakoľko žalovanej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. Súd v danej veci vyzval žalobcu, aby súdu preukázal, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručované žalovanej, pričom žalobca uviedol, že túto skutočnosť preukazujú podacím hárkom, ktorý bol súčasťou žaloby. Súd sa v danej veci zaoberal tým, či je daná aktívna legitímácia žalobcu a v tejto súvislosti uviedol, že žalobca je právnym nástupcom pôvodného veriteľa zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Keďže pohľadávku možno platne postúpiť novému veriteľovi (postupníkovi) bez vedomia dlžníka, zákon ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Právne účinky postúpenia aj voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník upovedomený o postúpení pohľadávky. Zákon neustanovuje ani formu, ani obsah tohto oznámenia, preto stačí, ak mu postúpenie pohľadávky oznámi, hoci aj ústne. Kým postupca dlžníkovi neoznámil postúpenie pohľadávky, alebo mu to postupník nepreukázal, dlžník môže svoj dlh splniť postupcovi a dosiahnuť tak zánik záväzku (§ 559). Postupca je povinný takéto plnenie prijať, inak by sa dostal do omeškania (§ 522). Po prijatí plnenia je pôvodný veriteľ povinný vydať ho novému veriteľovi (postupníkovi). Žalovaná v priebehu konania bola vyzhľadovaná o postúpení pohľadávky, postúpenie pohľadávky je voči nej právne neúčinné a tým je daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby. Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 15.05.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu uzavrel zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní nekonala v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Obč. zák. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k tomu, že žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver vo výške 1 550 Eur splatiť formou pravidelných týždenných splátkach so stanovenou výškou splátky vo výške 23,30 Eur. Žalovaná však porušila svoje zmluvné povinnosti, prestala úver splácať. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. "formulárovú" zmluvu, ktorej predtlač formulára mal právny predchodca žalobcu už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, pričom žalovaná obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť ani neovplyvnila. Zo žaloby je zrejmé, že predmetom konania bol uplatnený nárok vo výške 1 107,75 Eur ako rozdiel sumy, ktorá bola poskytnutá žalovanej, suma 1 550 Eur (v konaní nebolo sporné) a sumy 442,25 Eur, ktorú žalovaná uhradila. Teda je nepochybné, že výška splátky je 15,50 Eur (1 550 Eur:100 splátok). Z týchto dôvodov mal súd za to, že žalobca považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a domáhal sa rozdielu sumy požičanej a uhradenej žalovanou. Hoci žalovaná tvrdila, že požičanú sumu uhradila v plnej výške, tieto svoje tvrdenia nepreukázala, pričom súd poukazuje i na jej vyjadrenie keď uviedla, že už úver splatila, preukázať to však nevie. V konaní na otázku súdu právny zástupca žalobcu uviedol, že predmetom konania sú nezaplatené splátky za obdobie od 03.05.2015 do 14.04.2016. V zmluve bolo dohodnuté plnenie v splátkach, pričom žalovaná mala platiť splátky týždenne, teda prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t. j. 22.05.2014, počet splátok mal byť 100. Súd prihladol pri rozhodovaní na námietku premlčania, a keďže nedošlo k zosplateniu úveru a plnenie bolo dohodnuté v splátkach, začína plynúť premlčacia doba pre každú splátku odo dňa jej zročnosti osobitne. Žaloba bola podaná na súd dňa 31.05.2018 a preto žalobcom uplatnené splátky za čas od 03.05.2015 do 31.05.2015 sú premlčané. Nepremilčané sú splátky od 01.06.2015 do 14.04.2016, kedy mala byť zaplatená posledná splátka, keďže splatnosť mala nastať 100 týždňov po podpísaní zmluvy. Počet splátok, ktoré nie sú premlčané je alikvotná časť splátok za čas od 01.06.2015 do 03.06.2015, čo predstavuje sumu 6,64 eur a následne za rok 2015 je to suma 465 eur (neuhradených 30 splátok x 15,50 Eur), a v roku 2016 je to suma 232,50 Eur (neuhradených 15 splátok x 15,50 Eur). Z týchto dôvodov preto súd priznal žalobcovi sumu vo výške 704,14 Eur a vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovanú na zaplatenie priznanej sumy v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 232 ods. 3 CSP). Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od 17.01.2016, teda odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Súd úrok z omeškania priznal s poukazom na § 3 vl. nar. č. 87/95 Zb. a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 107,75 Eur (100 %), úspešný bol v časti zaplatenia sumy 704,14 Eur (63,56 %), úspech žalovanej bol 36,44 %. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 27,12%. Súd priznal žalobcovi trovy konania v rozsahu 27,12 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§262 ods.2 CSP).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu na úhradu trov. V odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie sa nesprávnym spôsobom vysporiadal s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, po dokladovaní dôkazov, že právny

predchodca žalobcu nedoručil žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky. V tejto súvislosti poukázala na § 526 OZ podľa ktorého je postupca povinný informovať dlžníka, ak tak neurobí, dlžník sa zbaví záväzku plnením postupcovi. Tiež poukázala na § 17 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je veriteľ povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do 5 pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je zákon 250/2007 Z. z. žalobca tvrdí, že preukázal oznámenie o postúpení pohľadávky podacím hárkom, ktorý je súčasťou žaloby. Podľa doporučené čísla RN601489079SK však nie sú k dispozícii žiadne údaje o zásielke. Ďalej namietala, že zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a preto mal byť úver vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, resp. zmluva určená ako neplatná. Uviedla, že na predmetnej zmluve nie sú podpísaní dvaja konatelia, ale iba jeden iný zástupca spoločnosti, pričom k zmluve nie je priložená platná plná moc. Pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu, keď plnenie nastalo 15.05.2014 nárok na vrátenie plnenia sa premlčí 15.05.2017. Má za to, že zmluva je z uvedeného dôvodu neplatná. Tiež vzniesla námietku premlčania a uviedla, že zmluva obsahuje početné neprijateľné zmluvné podmienky (vysoká výška odplaty, poplatok za garantovanú službu, písmo v zmluve alebo obchodných podmienkach menšie ako 1,9 mm, vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy ako celok) a neobsahuje všetky náležitosti, ktoré zo zákona obsahovať má (§ 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo má za následok, že podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tvrdila, že žalobcovi uhradila celý úver, avšak nemá doklady, ktorými by to preukázala, a preto je potrebné vychádzať z predloženého výpisu úhrad, z ktorých vyplýva, že zaplatila 442,25 Eur. Žalobca podal žalobu 31.05.2018, čiže spätne 3 roky 30.05.2015. Posledná splátka je za február 2015 a premlčanie je od 30.05.2015, žalobca si môže nárokovať sumu za marec, apríl a máj 2018.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že jej odvolanie nepovažuje za dôvodné. K (opakovanej) námietke spochybnenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že podľa dostupných informácií z podkladov poskytnutých postupcom, Provident Financial s.r.o. (diies Endepito s.r.o. v likvidácii) tento zaslal Oznámenie o postúpení pohľadávky na známu adresu klientky: či si Žalovaná zásielku prevzala osobne, mu nie je známe. avšak podací hárok č. EPH008544429. List č. 49/295. zo dňa 30.12.2016 považuje za dostatočný doklad o splnení si tejto povinnosti postupcom voči klientovi aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001. R 119/2003). kde bolo judikované, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnou legitímáciu postúpniaka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, pričom relevantné oznámenie o postúpení pohľadávky znamená, že dlžník sa o postúpení musí aj dozvedieť, a teda, ak mu je postúpenie oznamované písomne, ako je v tomto prípade, musí mu byť takéto oznámenie doručené, respektíve sa musí dostať do jeho dispozície, čo by mal žalobca v konaní preukázať. Okrem toho, podľa názoru NS SR v rozhodnutí R 46/2009, je pre spotrebiteľa v krajnom prípade odôvodnenej pochybnosti o osobe veriteľa prípustné aj pokračujúce plnenie postupcovi. Žalovaná svoje tvrdenie ani nepodložila žiadnym dôkazom, preto s poukazom na § 205 CSP k (per analogiam) uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/240/2010 zo dňa 27.10.2010, podľa ktorého - Dokladom o doručení písomnom súdu je tzv. doručka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 OSP. Súd vychádza z údajov na doručke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 upravuje vyvratiteľnú právnu podmienku o pravdivosti doručky.", trváme na to, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu dostatočne preukázal. Žalobca zároveň uviedol, že aj v prípade, ak by súd pokladal doložené oznámenie o postúpení pohľadávky zaslané dlžníkovi za nedostatočne preukazujúce, že došlo k oznámeniu postúpenia dlžníkovi, žiadnym spôsobom to neovplyvní platnosť cesie a zmluvy o postúpení pohľadávok: „Nesplnenie oznamovacej povinnosti postupcu v stanovenej lehote vôbec nemá vplyv na platnosť cesie, ani na jej právne účinky. (Števíček . M ., Dulak . A ., Bajánková..1.. Fečík, M.. Sedlačko, F., Tomašovič. M. a kol. Občiansky zákonník 11. § 451-880. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015,1825 s.) K námietke premlčania uviedol, že podľa §103 alinea prvá Občianskeho zákonníka "Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti." V tomto prípade bol medzi Účastníkmi zmluvy takýto režim dohodnutý, čiže ak je právnym dôvodom pre plnenie v splátkach zmluva (v predmetnej veci úverová zmluva), vzniká veriteľovi právo na plnenie dohodnutých splátok dňom vzniku (účinnosti) splatnosti jednotlivých splátok. K námietke namietaného neplatného zastúpenia pôvodného veriteľa pri podpise dohody - nesúhlasí s právnou konštrukciou Žalovanej z nasledovných dôvodov: 1 . Žalovaná sama na 6 . strane odvolania (t. j. 93 . strane spisu) uvádza " Tiež som, bola zamestnankyňou spoločnosti Provident ...", čiže možno dôvodiť, že bola oboznámená s právnou stránkou zastúpenia veriteľa pri podpise zmlúv. 2. podľa § 33 ods. 1 alinea prvá Občianskeho zákonníka, ak splnomocnenec

prekročil svoje oprávnenie vyplývajúce z plnomocenstva, je splnomocniteľ viazaný, len pokiaľ toto prekročenie schválil." V prípade, ak by splnomocnenec (hypoteticky) prekročil svoje oprávnenia pri tomto konkrétnom podpise, bolo by možné za faktické schválenie prekročenia oprávnenia splnomocnenca považovať vyplatenie finančných prostriedkov v plnej výške, ku ktorých poskytnutiu veriteľa zaviazal práve jeho splnomocnenec. Záverom zdôraznil, že žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci od povinného, t. j. v tomto prípade peňažného plnenia, preto navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nastali vo veci nové skutočnosti, ktoré žalobca zatajil. Uviedla, že žalobca dostal príkazom od Národnej banky Slovenska z júna 2019, aby okamžite prestal vymáhať pohľadávky od spoločnosti Provident Financial s.r.o. (teraz už pod novým názvom Endepro). Svedčia o tom dva listy Informácia o ukončení vymáhania a potvrdenie bezdlžnosti, ktoré žalovaná priložila k vyjadreniu. Zvyšok vyjadrenia tvorila citácia rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. NBS1-000-023-846.

5. Žalobca v replike uviedol, že skutočnosti, na ktoré poukázala žalovaná sa týkali iba časti portfólia žalobcu a je iba na autonómnom rozhodnutí veriteľa, či sa konkrétnej pohľadávky, resp. jej časti vzdá alebo nevzdá. Argument žalovanej, že niekomu inému bol dlh odpustený, nie je dôvodom pre zamietnutie žaloby. K písomnostiam predloženými žalovanou uviedol, že ani jedno z nich sa nemá s prejednávanou vecou nič spoločné. Deklarovaná informácia o zákaze NBS voči KRUKu, ktorého následkom by mal byť okamžitý zákaz vymáhať pohľadávky postúpené od Provident Financial s.r.o. nie je pravdivá - neexistuje žiadne rozhodnutie NBS, na základe ktorého by súd mal žalobu zamietnuť. NBS, ktorej konanie vo veciach dohľadu predstavuje správnoprocesné konanie sui generis, nevydala rozhodnutie, ktoré by prikazovalo žalobcovi ukončiť súdne spory v jednotlivých konaniach; v konečnom dôsledku ani existovať nemôže, pretože NBS nesmie zasahovať do právomoci súdu pri rozhodovaní súkromnoprávných sporov. Keďže žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci od povinného, t. j. v tomto prípade peňažného plnenia iba v rozsahu nevrátenej istiny, mal za to, že prípadný hypotetický administratívny zákaz uplatňovať si v súdnom konaní vrátenie veci by bol v rozpore s úlohou súdnej moci. Záverom uviedol, že v žalobnom návrhu, jeho prílohách a následných doplneniach sa nachádzajú všetky relevantné informácie a dôkazy, ktoré podporujú žalovaný nárok. V prípade, že priznané plnenie významne presahuje možnosti žalovanej, nemá námietky, aby súd (s ohľadom na sociálnu situáciu) určil primerané splátky. V ostatnom sa pridrižiava svojich predošlých stanovísk a priložených dôkazov a zotrváva na žalobnom návrhu v rozsahu prvostupňového rozhodnutia.

6. Žalovaná v duplike uviedla, že trvá na predchádzajúcom vyjadrení a žiadala odvolací súd, aby vyzval NBS, aby sa k tejto situácii vyjadrili nakoľko oni dali pokyn, aby žalobca okamžite upustil od vymáhania tejto záležitosti. Inak sú jej práva ako spotrebiteľa ohrozené. Žalobca odpísal všetky pohľadávky a je nefér, že tie čo zostali na súdoch tak tie nezrušili a trvajú na tom.

7. Žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že rozhodnutím NBS nebolo zakázané žalobcovi súdne vymáhať pohľadávky postúpené pôvodným veriteľom Provident Financial s.r.o. Naopak rozhodnutím NBS č. 100-000-207-150 z 05.12.2019 bolo v celom rozsahu zrušené rozhodnutie o vydaní predbežného opatrenia č. z. 100 - 000-173-310 k č. sp. NBS1-000-035-972 zo dňa 30.05.2019 voči spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., nakoľko pominul dôvod, pre ktorý bolo vydané. Naďalej trvá na tom, že neexistuje rozhodnutie, ktorého následkom by mal byť zákaz vymáhať pohľadávky postúpené od Provident Financial s.r.o.

8. Žalovaná následne uviedla, že žalovaná uzatvorila zmluvu s právnym predchodcom žalobcu, a to Provident Financial s.r.o. úverovú zmluvu č. 571643338 dňa 15.10.2014, pričom právny predchodca úver nezosplatnil, a tak je postúpenie pohľadávky neplatné a žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaný. Žalobca nepreukázal žiadne doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ani odstúpenie od zmluvy do dispozičnej sféry žalovanej, ani netvrdí, že by k týmto úkonom prišlo pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 10Co/84/2018 z 3. júna 2018. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol, že žalobu zamietla a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania strán sporu je potrebné podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP. V zmietajúcej časti nebol napadnutý odvolaním, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

12. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci (pokiaľ s jedná o odvolaním napadnutú vyhovujúcu časť rozsudku v rozsahu napadnutom odvolaním žalovaného) neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu.

13. Z obsahu predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že Okresný súd Banský Bystrica dňa 17.07.2018 postúpil podľa § 13 v spojení s § 14 CSP vec Okresnému súdu Nitra ako vecne a miestne príslušnému, vzhľadom na to, že žalobca podal po podaní odporu žalovanou návrh na pokračovanie v konaní podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. Súd prvej inštancie podanej žalobe čiastočne vyhovel ako dôvodne podanej v časti o zaplatenie 704,14 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 17.12.2016 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol majúc za to, že keďže bolo plnenie dohodnuté v splátkach, začala premlčacia doba plynúť pre každú splátku odo dňa jej zročnosti osobitne. Žaloba bola na súd podaná dňa 31.05.2018, a preto žalobcom uplatnené splátky za čas od 03.05.2015 do 31.05.2015 sú premlčané. Nepremľčané splátky súd prvej inštancie ustálil od 01.06.2015 do 14.04.2016, kedy mala byť uhradená posledná splátka. Splátky, ktoré nie sú premlčané, súd prvej inštancie za čas od 01.06.2015 do 03.06.2015 vyčíslil na sumu 6,64 Eur a za rok 2015 na sumu 465 Eur (neuhradených 30 splátok x 15,50 Eur) a v roku 2016 na sumu 232,50 Eur (neuhradených 15 splátok x 15,50 Eur).

14. Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalovaná vytýkala súdu prvej inštancie, že konanie malo vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne právne posúdenie vo veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Súadne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, ktorými sú chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov alebo predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

16. Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku (§ 220 ods. 2). Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene, neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Nesprávne vyhodnotenie zákonnosti dôkazu založí vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d).

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie vecí predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t. j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t. j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

18. Žalovaná odvolaním spochybňovala najmä posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže žalovaná namietala, že jej oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo doručené, ďalej premlčanie a námietky týkajúce sa neplatnosti úverovej zmluvy, bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a neprijateľnosti zmluvných podmienok.

19. Spornou otázkou, ktorú odvolací súd v danej veci považoval za potrebnú vyriešiť bolo, či na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je potrebné preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi. V danej veci nebolo medzi stranami sporné, že žalobca predložil spolu so žalobou podací hárok č. EPH00854429, z ktorého vyplýva, že N. H. bola dňa 30.12.2016 odoslaná na adresu Pod Y. XX/XXX, T. zásielka č. M ktorá mala obsahovať oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016. Žalovaná však v konaní popierala, že by jej predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené.

20. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v danej veci sa nezaplatenej pohľadávky domáha žalobca ako postupník pôvodného veriteľa (Provident Financiel, s.r.o.) zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.05.2014, ktorú tento uzavrel so žalovanou, teda bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vysporiadať sa v prvom rade s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaná bola v priebehu konania vyrozumená o postúpení pohľadávky, postúpenie pohľadávky je voči nej právne účinné a tým je daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby.

21. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

22. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

24. Zmena v subjektoch záväzkového právneho vzťahu predpokladá, že k pôvodnej právnej skutočnosti, ktorou bol záväzkový vzťah založený, pristúpi následne ďalšia právna skutočnosť. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cesia pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionarius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

25. Súdna prax dospela k záveru, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 119/2003). Neskoršia súdna prax sa odklonila od uvedeného názoru v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluvy o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník. Túto súdnu prax odobril aj ústavný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 49/2008, 1 Cdo 76/2007, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 337/2012). Názor, že oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, však zostal vo všeobecnosti nedotknutý (viď nálež Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.9.2014). Uvedené závery v plnom rozsahu platia za predpokladu, že k postúpeniu pohľadávky dôjde pred začatím konania (ide o skúmanie vecnej legitímácie účastníkov konania).

26. V § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka je postupcovi uložená povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky dlžníkovi a súčasne je riešená i situácia, keď sa táto informácia dlžníkovi nedostane. Podľa právnej teórie oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, vyvolá postupca zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie a tiež berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že v i prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky k inej zmene záväzku, než v osobe veriteľa nedochádza. Na splnenie notifikačnej povinnosti voči dlžníkovi je zásadne povinný postupca (cedent). Táto zásada vyplýva z tej skutočnosti, že on to je, kto na cesionára prevádza zo svojho majetku pohľadávku, a že je jeho vecou a súčasťou riadneho plnenia voči postupníkovi zabezpečiť, aby zmene osobe veriteľa zodpovedal občianskoprávny vzťah dlžníka k novému veriteľovi. Postupca musí svoju oznamovaciu povinnosť splniť bez zbytočného odkladu, pre ktoré oznámenie nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti. Až v

takomto prípade sa stáva postúpenie voči dlžníkovi účinným, čo znamená, že od tohto okamihu je dlžník povinný svoj záväzok splniť novému veriteľovi. Ak postupca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplní, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky iba oznamuje bez toho, aby musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Preukázaním má zákon na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Do notifikácie môže dlžník splniť dlh s právnymi účinkami splnenie postupcovi (pôvodnému veriteľovi). Postúpenie pohľadávky znamená trvalú zmenu veriteľa a má za následok, že postúpením prechádza na postupníka pohľadávka s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými, a to v stave, v akom sa nachádzala v dobe postúpenia (t.j. v okamžiku účinnosti zmluvy o postúpení). Na postupníka s pohľadávkou okrem iných prechádza tiež právo na súdne uplatnenie (nárok) vrátane oprávnenia na jej vymoženie v exekučnom konaní, ako aj práva nadobudnutú pohľadávku postúpiť ďalej inému. Skutočnosťou, s ktorou právne predpisy spájajú prechod práva je zmluva o postúpení pohľadávky. Procesnoprávnym dôsledkom postúpenia pohľadávky je, že postupník stáva sa aktívne legitimovaným na vymáhanie pohľadávky v momente, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu na neho. Notifikácia je skutočnosťou na ktorú právo viaže vznik povinnosti dlžníka plniť postupníkovi. Ak postupca nesplnil si svoju notifikačnú povinnosť, môže postupník privodiť účinnosť postúpenia pohľadávky voči dlžníkovi tým, že písomnou zmluvou preukáže dlžníkovi, že k postúpeniu pohľadávky došlo. Samotná notifikácia zo strany postupníka nestačí k tomu, aby bol dlžník povinný plniť. Do doby než je mu oznámené, či preukázané postúpenie pohľadávky, môže preto dlžník splniť dlh postupcovi a tým privodiť zánik záväzku. Tento okamžik je rozhodujúci aj pre uplatnenie ďalších námietok dlžníka proti pohľadávke podľa § 529 Občianskeho zákonníka (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo/11/2012).

27. V danej veci žalobca predložil súdu fotokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok (č. I. 16) zo dňa 16.12.2016, ktoré majú byť bližšie špecifikované v prílohe č. 1, ktorá však nie je súčasťou preskúmaného spisu. Žalobca v konaní nepreukázal, že by sa oznámenie o postúpení pohľadávky dostalo do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods. 1 OZ), pričom dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej v konaní zaťažovalo práve žalobcu. Dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky môže žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky žalovanej, alebo predložením zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, ktorá bude obsahovať zákonom stanovené náležitosti.

28. V súvislosti s námietkou žalovanej týkajúcej sa neplatnosti úverovej zmluvy z dôvodu, že zmluva nebola podpísaná dvomi konateľmi, ale len jedným iným zástupcom spoločnosti, bez priloženia plnej moci, odvolací súd uvádza, že na túto námietku nebude prihliadať, nakoľko sa jedná o novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CPS, pretože tento prostriedok procesnej obrany nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde o výnimku uvedenú v § 366 CSP. K rozhodnutiam NBS na ktoré poukazovala žalovaná, odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie NBS č. z. 100-000-207-150 z 05.12.2019 (č. I. 130), v ktorom sa konštatuje, že pohľadávky vo vzťahu ku ktorým prebieha súdne alebo exekučné konanie, neboli predmetom rozhodnutia o predbežnom opatrení, preto orgán dohľadu nenamieta ich vyňatie z rozsahu prijatých opatrení zo strany účastníka konania. Vzhľadom na to, že predmetné konanie prebiehalo už pred nariadením predbežného opatrenia NBS, skutočnosti, na ktoré v tejto súvislosti poukazovala žalovaná, nemajú v prejednávanej veci relevantný právny význam.

29. V súvislosti s námietkou premlčania odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ide o hmotnoprávnu lehotu, preto z hľadiska uplynutia premlčacej lehoty je rozhodný deň, kedy bola žaloba na súd prvej inštancie doručená. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola na Okresný súd Banská Bystrica doručená dňa 31.05.2018 (č. I. 26).

30. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. V danej veci je nesporné, že zmluvné strany si v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednali plnenie v splátkach, preto je nevyhnuté na danú vec aplikovať § 103 OZ a premlčanie každej splátky posudzovať samostatne. Keďže žaloba bola na súd doručená dňa 31.05.2018 môžu byť nepremičané splátky mladšie ako splátky splatné pred 31.05.2015 (31.05.2018 - 3 roky). Teda splátky splatné od 01.06.2015 do splatnosti poslednej splátky, t. j. 14.04.2016, ktoré žalovaná neuhradila, boli žalobou uplatnené včas, teda sú nepremičané. V období od 01.06.2015 do 14.04.2016 bolo splatných 46 splátok (46. týždňov), preto podľa názoru odvolacieho súdu neboli premlčané splátky v celkovej výške 713 Eur. Odvolaciemu súdu nie je z rozhodnutia súdu prvej inštancie zrejmé, ako dospel súd prvej inštancie k alikvotnej čiastke 6,64 Eur za obdobie od 01.06.2015 do 03.06.2015, avšak odvolanie podala žalovaná a odvolací súd viazaný zásadou reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu), ktorý vyplýva z § 16 ods. 3 CPS, nemohol rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti rozdielu výsledku, ku ktorému dospel súd prvej inštancie (keď žalovaná zaviazala na úhradu sumy 704,14 Eur) a výsledku, ku ktorému dospel odvolací súd zrušiť, preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil v zásade správne, a preto je odvolanie žalovanej v tejto časti nedôvodné.

34. Odvolací súd považuje za nedôvodné námietky žalovanej týkajúcej sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože žalobca si podanou žalobou uplatnil iba rozdiel medzi istinou poskytnutého úveru a platbami uhradenými žalovanou. To znamená, že posudzovanie úveru, či je bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. by v danej veci nemalo význam, pretože žalobca si žiadne zmluvné úroky, ani iné poplatky neuplatňoval. Rovnako tak považoval odvolací súd za nadbytočné zaoberať sa námietkou, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalobca si podanou žalobou neuplatňoval žiadne plnenie vyplývajúce z neprijateľných zmluvných podmienok.

35. V súvislosti s priznaným úrokom z omeškania odvolací súd uvádza, že žalovaná nijakým spôsobom nenamietala jeho správnosť, preto odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) správnosť priznaného úroku z omeškania nepreskúmaval.

36. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené odvolacím súdom, teda opätovne sa bude zaoberať aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu s prihliadnutím na predloženú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016.

37. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP)

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).